

„Три дни вече не сме ѣли
„Не остана ни патронъ.
„Капка вода не видѣли;
„Но удрайте като громъ.
„Съсь камънѣ, съ дървета;
Крѣвь юнашка до кат' ври,
„Българската слава вѣта
„Нека въ насъ да се яви.“
И с' послѣдне отчаяние
Стѣпватъ храбро пакъ въ бой,
Падатъ турци като снопе—
Стрѣлна битка, Боже мой!
Орловския полкъ додѣте
„Помощъ,“ викатъ, иде намъ.
С' нови сили ви удрѣте
Нека пада мюсюлманъ.
* * *
Тиха нощъ вече настава,
Мѣсечинка ясно грѣи;
Нощна сова на Балкана
Съ гласъ ужасенъ тамо пѣи.
Много тѣла повалени
Въ балканскитѣ гори,
Редъ по редъ сж наредени;
Сюлеймана ядъ мори.
Съ скърбъ голѣма той поглежда
На избитата войска,
Припада му и нарежда;
„Не щж Търнов' ни Москва.